

[Ole Bjørn Kraft.]

medlem, så vidt jeg forstod, at de nordiske industriforbund havde udtalt sig mod fællesmarkedet. For at denne urigtige betragtning ikke skal blive stående, vil jeg gerne nævne, at det danske Industriråds formand netop for at undgå en misforståelse som den, det ærede medlem gjorde sig skyldig i, i sin henvendelse til den danske regering har understreget — jeg håber, jeg har formandens tilladelse til et citat — at man netop ikke har taget stilling mod noget marked. Der står i denne henvendelse, der er underskrevet af Industrirådets formand, hr. Aage L. Rytter:

„Industrirådet ønsker at understrege, at der med denne udtalelse ikke er taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt Danmark bør tilslutte sig den ene eller anden plan for et større marked.“

Med andre ord, det er ikke rigtigt, når det ærede medlem ville give udtryk for, at de nordiske industriforbunds henvendelse skal opfattes på den måde, som det ærede medlem ønskede at opfatte den. Jeg tror nu heller ikke, man kan komme til det resultat ved en omhyggelig gennemlæsning af, hvad der står i denne henvendelse.

Det ærede medlem hr. Lannung kæmpede en drabelig kamp for frihandelsområdet. Jeg synes ærlig talt, at det var en lille smule overflødig. Der er jo i og for sig ingen, der har nogen indvendinger imod de synspunkter, som han gjorde gældende. Der er vist ingen i denne sal, som ikke vil mene, at et frihandelsområde, der tilfredsstiller de erhvervsmæssige ønsker, som Danmark har, og som kan omfatte Norden, er en løsning, som vi kan tiltræde. Der er måske nogen, der derefter vil tilføje, at spørgsmålet er, om man alene skal være medlem af frihandelsområdet, eller om man også skal være medlem af de seks, men det for det ærede medlem også voldsomt frem imod. Jeg kunne ikke lade være med at tænke på en gammel historie om en mand, der havde været til et middagsselskab, hvor han syntes at han var blevet ganske overordentlig

godt beværtet; han sagde, at der var rød-beder, og der var dug på bordet, og der var ikke det, der ikke var der. Således kan jeg også sige til det ærede medlem, at der var A. P. Møller, og der var folkehøjskolen, og der var ikke det, som ikke var der i den tale, som det ærede medlem holdt.

Jeg takker den højtærede minister for udenrigsøkonomi for de svar, han har givet mig. Når jeg nævnte, at der også forelå muligheder for en utilfredsstillende ordning af frihandelsområdet, var det, fordi jeg har indtrykket af, at man i den diskussion, som føres her i landet for tiden, alt for optimistisk går ud fra, dels at frihandelsområdet vil blive til noget, dels at det vil få et indhold, som virkelig vil tilfredsstille de danske ønsker. Heroverfor er det nødvendigt at understrege — og den højtærede minister benægtede det heller ikke — at der er planer og tanker fremme, og selv om *The Economist* måske — jeg vidste det ikke — også skulle have nævnt det andet, er det vist en kendsgerning, at der netop under de nuværende forhandlinger er indgået spørgsmålet om en ordning, hvor havebrugsprodukterne spiller en rolle, men hvor vore produkter endnu ikke har fundet den plads, vi gerne ville give dem.

Den højtærede minister sluttede sit indlæg med at takke ordførerne for de tre regeringspartier for deres tilslutning. Det forbavser mig ærlig talt, for når jeg har siddet og lyttet til tonen i den ærede radikale ordførers tale og ikke mindre i det ærede medlem hr. Helge Madsens tale — og det gælder også delvis den ærede socialdemokratiske ordførers tale — synes jeg, at denne tone er af en karakter, der er meget forskellig fra den højtærede ministers. Jeg synes, der er grund til at takke den højtærede minister for den nøgterne måde, han tager dette spørgsmål på, og jeg vil gerne indrømme, at efter alt, hvad der foreligger for os, har den højtærede minister under de forhandlinger, der er ført, udfoldet megen aktivitet og også sørget for under disse forhandlinger at bevare en nær kontakt ikke blot til fri-